Dosarul nr. 5r – 136/2025

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

15 august 2025 mun. Hînceşti

Judecătoria Hînceşti, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte, judecător Lilia Roic-Botezatu
Grefier Ion Simionel
Cu participarea:
Reprezentantului contestatarului, avocat – Dmitri Lunga
Agentului constatator IP Hîncești – Serghei Mircos

a examinat în şedinţă de judecată publică, contestația depusă de Ion Sîrbu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI***** din 17.04.2025 și a deciziei agentului constatator din data de 17.04.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional,

A C O N S T A T A T :

În data de 05 mai 2025, în secția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hînceşti, sediul Central a parvenit spre examinare conform competenței contestaţia depusă de Ion Sîrbu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI***** din 17.04.2025 și a deciziei de sancţionare din data de 17.04.2025, adoptată de către agentul constatator din cadrul IP Hîncești, Serghei Mircos, cu privire la comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) CC.

În motivarea contestației depuse a invocat că, la data de 17.04.2025, în localitatea Hîncești agentul constatator ar fi stabilit că ar fi implicat în contravenţia de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumului constituţional şi alegerile prezidenţiale din 20.10.2024 pe faptul că ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicaţiei bancare PSB pentru a exercita votul în anume fel, în favoarea unui bloc politic.Pentru presupusa faptă i s-a aplicat o sancțiune cu amendă semnificativă. Cu procesul-verbal a făcut cunoștință la 17.04.2025.

Nu recunoaște vina, nu este de acord cu procesul verbal şi Decizia de sancţionare, consideră că a fost adoptată contrar prevederilor legale şi în contradicţie totală cu circumstanţele de fapt.

Precizează, că dacă în procesul verbal la compartimentul 18 apare semnătura sa, precum că ar fi recunoscut contravenţia, solicită a fii considerată o eroare deoarece intenţia a fost de a semna doar că a luat cunoştinţă cu pornirea procesului contravenţional. La fel, în situaţia în care a achitat amenda, susține că nu recunoaște vina şi fapta contravenţională. Achitarea amenzii s-a efectuat pentru a preveni unele pagube mai mari, a evita blocarea conturilor sau surselor de plată (pensie, salariu etc) şi a nu admite situaţia de a lipsi familia de ultimele surse de existenţă.

Afirmă, că tot procesul a derulat în regim de urgenţă maximă, iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa; nu i-a explicat drepturile şi obligaţiile; nu i-a asigurat dreptul la apărare a contravenientului; nu i-a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu i-a

explicat esenţa faptei imputate şi nu i-a prezentat nici o probă care ar confirma faptul dat; procesul verbal a fost întocmit cu grave erori de conținut, cît și a fost amenințat cu probleme și mai mare și dosare penale în caz de nesupunere. Indică, că în tot procesul de constatare a presupusei contravenţii a fost supus unui tratament umilitor şi degradant, fapt care l-a afectat atât pe el cât şi întreaga familie.

Menționează, că a fost sancţionat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. Omisiune ce ridică dubii referitoare la respectarea în speţă a prevederilor art.425 şi 442 alin. (1) CC, ori în situaţia respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravenţional. Agentul constatator nu a indicat exact locul şi timpul sau perioada comiterii faptei contravenţionale, or acesta era obligat să desfășoare toate acţiunile pentru constatarea faptei contravenţionale, întocmind un proces verbal cu privire la contravenţie, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale.Mai mult, agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravenţional şi nu a elucidat toate aspectele speţei şi acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăţia contravenientului.

Mai indică,că potrivit Deciziei de sancţionare ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri, concluzii ce sunt false şi abuzive. Nu sunt careva probe cine anume i-a dat banii, iar o aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menţionat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă banii au ajuns anume la el. Nu este probat dacă banii au fost ridicaţi. Nu este probată legătura cauzală între o aplicaţie bancară, un mesaj de la o aplicaţie bancară şi alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiţi bani au avut scopul influenţării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donaţii sau unui simplu transfer bancar. Unica pretinsă probă a poliţiei ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. La decizia de sancţionare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componenţa contravenţiei de la art. 47^1 Cod contravenţional.

Din motivele expuse în prezenta contestaţie, deoarece în speţă procesul verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistenţa la speţă a faptei contravenţionale şi a comiterii ei de către acuzatul contravenţional, prezumţia de nevinovăţie nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravenţional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancţionare din motiv că nu este întrunită fapta contravenţiei stabilită la art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional.

Solicită, admiterea contestaţiei, anularea procesului-verbal de contravenţie seria MAI***** din 17.04.2025 şi a deciziei de sancţionare din 17.04.2025, cu încetarea procesului contravenţional intentat în privinţa sa, din motivul lipsei faptei contravenţiei prevăzută de art. 47^1 CC.

În şedinţa de judecată contestatarul Ion Sîrbu fiind citat legal, cu aviz de recepţie nu s-a prezentat, fiind astfel admisă reprezentarea intereselor acestuia de către avocatul Dmitri Lunga.

Reprezentantul contestatarului Ion Sîrbu, avocat Dmitri Lunga (mandat nr. 2368026 din 11.07.2025, nr. licenţei 2722 din 04.12.2014) în şedinţa de judecată a prezentat un supliment la contestația înaintată de Ion Sîrbu, a susţinut contestaţia suplimentară şi a solicitat admiterea

contestaţiei, cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie întocmit în privinţa lui Ion Sîrbu la 17.04.2025 şi a deciziei de sancţionare, încetarea procesului contravenţional, pe motivul nulității absolute a procesului -verbal.

Suplimentar, a ținut să precizeze, că copiile încheierilor judecătorești nu pot figura ca probă pe cauza dată, or ele sunt legate de alt dosar, iar numele clientului său acolo nu figurează.

Agentul constatator din cadrul IP Hînceşti, Serghei Mircos în ședința de judecată a declarat că susține procesul-verbal cu privire la contravenție, care a fost întocmit legal, nu este de acord cu contestația depusă și solicită respingerea acesteia.

Comunică, că conform procesului-verbal de examinare domnul Sîrbu a primit 13 mesaje prin intermediul aplicației PSB. Acesta a fost contactat telefonic, citat, pentru a fi audiat în calitate de contravenient, însă a refuzat categoric, fapt confirmat prin notă telefonică. Drept urmare, în lipsa contravenientului a fost întocmit procesul-verbal.Numărul de telefon a fost stabilit prin descifrările telefonice. În descifrare nu este indicat conținutul mesajelor. Indică, că articolul dat de competența poliției a intrat în vigoare în septembrie, până atunci a fost de competența CNA. În sistemul electronic E-data nu este posibil de a face rectificări referitor la martorul asistent. Este blanchet, dumnealui invocă și referitor la mijlocul de transport, nu este posibil de șters, este sistem electronic, martorul confirmă că a fost întocmit în lipsa contravenientului, numărul de telefon al martorului nu este obligatoriu de a fi indicat. Încheierea, mandatul este copie, este anexat la dosar. Contravenientul este vizat în anexa nr.1 a încheierilor judecătorești, în încheiere însăși nu este vizat.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cazului contravențional, verificând procesul verbal de constatare a contravenției administrative sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, luând act de cele constatate şi analizând legislaţia relevantă, instanţa de judecată ajunge la următoarele concluzii:

Conform art.448 alin.(1) Cod contravenţional „contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447/1 alin.(8)".Alin.(3) „persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale". (4) Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza.

În speță, este cert că la 17.04.2025 agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și emis decizia de sancționare în privința lui Ion Sîrbu prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 47/1 alin.(1) CC, aplicat față de acesta sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceia ce constituie suma de 25 000 lei.

Potrivit materialelor se atestă că pe procesul verbal cu privire la contravenţie contestat lipseşte semnătura lui Ion Sîrbu, iar la pct.14 " Procesul-verbal a fost încheiat în prezența persoanei " nu este este înscris nimic, fiind indicat la pct.15 martorul asistent – Colesnic Natalia,

care a confirmat prin semnătura aplicată întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în lipsa contravenientului. Prin scrisoarea nr. 4229 se reține că la 18.04.2025 IP Hîncești a remis în adresa lui Ion Sîrbu copia procesului-verbal cu privire la contravenţie întocmit în privinţa acestuia însă lipsește confirmarea recepționării de către ultimul a copiei de pe proces.

În conformitate cu dispoziția art.448 alin.(4) CC la 29.04.2025 cet. Ion Sîrbu a înregistrat la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei emise asupra cazului contravențional.

Din dispoziția celor expuse supra, instanța constată că cet. Ion Sîrbu a depus în interiorul termenului legal contestația împotriva deciziei de sancționare.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu prevederile art.458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanţa va reţine că, pentru a putea fi sancţionată o faptă contravenţională, se impun a fi îndeplinite doua tipuri de cerinţe: *intrinseci*, constând în încălcarea cu vinovăţie a unei norme de drept, faptă care va atrage după sine o sancţiune prevăzută de lege, dar si *extrinseci* constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective de către o persoana abilitată în acest sens - agentul constatator.

În plus, agentului constatator îi incumba obligaţia de a respecta o formă expres prevăzute de lege, fapt ce are menirea de a proba dincolo de orice îndoială existenţa faptei, vinovăţia contravenientului şi legalitatea actului realizat în acest sens.

Instanţa apreciază că procesul-verbal cu privire la contravenţiei beneficiază de prezumţia de legalitate şi temeinicie, prezumţie care, deşi neconsacrată legislativ, este unanim acceptată, atât în doctrina de specialitate, cât şi în practica instanţelor judecătoreşti. O astfel de prezumţie nu încalcă dreptul contravenientului la un proces echitabil, nefiind de natură a încălca prezumţia de nevinovăţie.

După cum a constatat şi Curtea CEDO (Salabiakuc.Franţei, Hot. din 7 oct. 1988, s.A no 141A, p. 15, 28; Telfner c.Austriei, no 33501/96, 16, 20 mart. 2001; Anghel c. României, no 28183/03, 60, 4 oct. 2007), prezumţiile de fapt şi de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora şi în materie penală (cum este calificată şi materia contravenţională prin raportare la CEDO), pentru dovedirea vinovăţiei făptuitorului, dacă sunt îndeplinite două condiţii: respectarea unor limite rezonabile, ţinându-se cont de miza litigiului, şi respectarea dreptului la apărare.

În prezenta cauză, atât miza litigiului (aplicarea unei amenzi) cât şi asigurarea posibilităţii contravenientului de a-şi dovedi susţinerile, de a combate prezumţia de legalitate şi temeinicie, permit aplicarea acestei prezumţii.

Pornind de la considerentele menționate, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție constituie actul de învinuire, adus de către agentul constatator contravenientului, iar faptele imputate acestuia trebuie să fie clare, în așa măsură încât persoana acuzată să înțeleagă esența învinuirii aduse și ulterior să își poată pregăti apărarea.

În acest sens, se reţine că procesul - verbal de contravenţie este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calităţii de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumţie de validitate şi temeinicie, prezumţie care este însă relativă şi care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii, iar potrivit prevederilor 442 alin. (1) CC, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Cercetînd cazul sub rigorile legii materiale elucidate mai sus, instanţa reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI***** din 17.04.2025 întocmit de către agentul constatator – Serghei Mircos din cadrul IP Hîncești, a constatat că în perioada anului 2024, Sîrbu Ion a primit şi acceptat mijloace financiare prin intermediul aplicației PSB, cu scop de a-și exercita dreptul la vot în favoarea unui candidat sau de a nu-și exercita dreptul la vot, la alegerile Prezidențiale și a Referendumului republican Constituțional, care a avut loc în toamna anului 2024 - acţiunile sale fiind calificate în baza art. 47^1 alin.(1) Cod contravenţional – „ *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune ”.*

Respectiv, prin decizia agentului constatator adoptată la data de 17.04.2025, Ion Sîrbu i s-a aplicat sancțiune pentru săvârşirea faptei contravenţionale prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma “bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47^1 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Instanța reiterează că, în conformitate cu prevederile art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei, prevedere legală în coroborare cu prevederile art. 381 alin. (4) CC, potrivit căruia autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii

care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 101 alin. (l)-(4) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Raportând prevederile legale sus enunţate, la materialele cauzei, instanța stabileşte indubitabil că contravenienta a comis fapta pentru care a fost sancţionată, iar în susținerea caracterului verosimil al contravenției, drept probe pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu Codul contravențional, au fost reținute elementele de fapt care reies din următoarele mijloace de probă: procesul-verbal cu privire la contravenție din 17.04.2025 întocmit în privința lui Ion Sîrbu în baza art. 47[1] CC; raportul şefului SSP a IP Hînceşti, comisar Serghei Mircos din 14.04.2025 privind înregistrarea materialului în Registrul de evidenţă a altor informaţii referitoare la infracţiuni al IP Hînceşti, sub nr.2112; raportul Șefului SSP al SSP a IP Hîncești, comisar Serghei Mircos din 14.04.2025; raportul de analiză informaţional criminală efectuat în cauza penală nr.***** conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181/3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal; încheierile judecătorului de instrucție; procesul-verbal privind examinarea comunicațiilor electronice din 30.05.2025; extrasul cu numărul de telefon.

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului Ion Sîrbu în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul, prin avocatul său nu au prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialităţii, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.

Fapta reţinută de către agentul constatator prin procesul-verbal verbal cu privire la contravenţie seria MAI***** din 17.04.2025 întocmit în privinţa lui Ion Sîrbu în baza art. 47[1]

alin.(1) CC şi contestat, întruneşte elementele constitutive ale acestei contravenţii. Contestatarul și reprezentantul acestuia nu au făcut dovada celor susţinute prin contestaţie, în sensul că procesul verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit fără respectarea prevederilor art. 443 CC , ceea ce duce la nulitatea acestuia, cît şi lipseşte fapta contravenţională.

Instanța reține că, procesul verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, atît contestataul Ion Sîrbu în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, cît și avocatul acestuia în ședința de judecată nu au prezentat nici o probă în susținerea poziției lor, limitîndu-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a hotărîrii contestate.

Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvîrșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale. În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientei și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientei în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Verificând temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie, pornind de la probatoriul administrat constituit din materialul contravenţional acumulat pe caz, în special procesul verbal de examinare din 30.05.2025, prin care s-a constatat, că nr. de telefon ***** aparţine cet. Ion Sîrbu şi ultimul a primit 13 mesaje prin intermediul aplicaţiei PSB și anume la data de 20.08.2024 a primit prin intermediul aplicației PSB 4 mesaje; la data de 03.10.2024 - 7 mesaj; la data de 06.10.2024 – 4 mesaje; la data de 07.10.2024 - 1 mesaj și la data de 09.10.2024 - 1 mesaj.

Astfel, în opinia instanței de judecată, informația de la instituția de telecomunicații, și anume multitudinea mesajelor primite de Ion Sîrbu în număr de 13 mesaje, prin aplicaţia PSB pe numărul său mobil *****, abonat SA” ***** ”, în coraborare cu înscrisurile anexate la materialul contravenţional demonstrează odată în plus vinovăția acestuia de comiterea faptei incriminate încît se reține, că acţiunile contravenientului Ion Sîrbu corect au fost stabilite de către agentul constatator, inclusiv încadrate juridic în baza art.47^1 alin.(1) Cod contravenţional.

Mai mult, multitudinea mesajelor primite de către acesta prin aplicația PSB pe parcursul lunii octombrie 2024, adică într-o perioadă foarte scurtă de timp nu pot fi apreciate ca o eroare sau nu le-a recepționat și nu a cunoscut despre existența mesajelor. Instanța ar putea admite și să aprecieze situația în care erau 1 sau 2 mesaje ca o eroare însă la caz, sunt 13 mesaje recepționate de către Ion Sîrbu , prin intermediul aplicației PSB la numărul său de telefon mobil.

Afirmațiile contestatarului descrise în contestație și reprezentantului acestuia expuse în ședința de judecată, precum că agentul constatator nu a prezentat nici o probă, nu a demonstrat care anume este fapta prejudiciabilă , nu a indicat norma contravențională și încadrarea juridică a acțiunilor lui Ion Sîrbu, instanța de judecată le respinge, or, studiind procesul verbal contestat instanța reține că acesta conține descrierea faptei contravenționale și încadrarea sa juridică, agentul constatator a respectat prevederile art.443 CC, careva temeiuri care ar duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 17.04.2025, nu au fost stabilite.

În spetă, referitor la afirmaţia reprezentantului contestatarului precum că agentul constatator nu a descris fapta contravenţională şi nu a indicat timpul şi norma contravențională, instanţa de judecată va respinge afirmaţia dată, or studiind procesul verbal contestat şi anume la pct.4 Timpul săvîrșirii este indicat – 04.10.2024, ora 00:00, iar la pct.6 Fapta contravențională instanța reține că acesta conține descrierea faptei contravenționale și încadrarea sa juridică, ceea ce confirmă că agentul constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie întocmit în privinţa lui Ion Sîrbu în baza art. 47 [1] alin.(1) Cod contravenţional a respectat prevederile art. 443 alin.(1) lit. d) Cod contravenţional, iar la materialele cauzei contravenționale lipsesc careva probe concrete care ar răsturna atît cumul de probe administrat și cercetat de agentul constatator.

Referitor, la argumentul invocat în contestație precum că nu i-au fost explicate drepturile şi nu i-a fost asigurat dreptul la apărare,instanţa reţine, că prin scrisoarea nr. 4229 la 18.04.2025 IP Hîncești a remis în adresa lui Ion Sîrbu copia procesului-verbal cu privire la contravenţie întocmit în privinţa acestuia, unde pe verso sunt indicate drepturile şi obligaţiile prevăzute de art. 34,378,384,387 şi 448 Cod contravenţional, prin ce se prezumă că a luat cunoștință și cu drepturile și obligațiile sale.

De asemenea, cu referire la afirmațiile reprezentantului contestatarului precum că deși în procesul-verbal cu privire la contravenție este menţiunea că a fost întocmit în prezența persoanei, nu este clar de ce lipsește semnătura persoanei, nefiind indicat dacă persoana a refuzat să semneze procesul-verbal sau lipsește din alte motive, instanța de judecată vine să le respingă , or la pct. 14 ” Procesul-verbal a fost încheiat în prezența persoanei ” nu este înscris nimic, ceea ce indică că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în lipsa contravenientului Ion Sîrbu.

În spetă, instanța atestă asupra faptului că potrivit prevederilor art. 443 alin.(6) CC, faptul absenței persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal și se certifică prin semnătura cel puțin a unui martor, indicîndu-se și datele de identitate a acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu și numarul de telefon).

În context, instanța în cadrul ședinței de judecată a constatat, că deși procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privinţa lui Ion Sîrbu a fost întocmit în absența acestuia, faptul dat a fost consemnat de un martor prin semnătura aplicata, fapt confirmat în conținutul procesului-verbal, unde la pct. 15 Martor asistent este indicat cet. Colesnic Natalia, cu datele de identitate ale acesteea.

Astfel, instanța menţionează că legiuitorul a oferit agentului constatator posibilitatea de alternativă în cazul absenţei contravenientului la etapa de întocmire a procesului verbal, cît şi aplicare a deciziei de sancţionare, prin urmare cele invocate nu poate servi drept temei de nulitate

Deci, instanța de judecată reține că nu a fost încălcat vreun drept al persoanei în măsura în care să conducă la anularea actului procesual contestat.

Subsecvent, argumentele contestatarului Ion Sîrbu indicate în contestație, precum şi afirmaţiile reprezentantului acestuia, avocat Dmitri Lungu expuse în şedinţa de judecată, instanţa de judecată le apreciază ca fiind declarative, or procesul-verbal cu privire la contravenție conține toate elementele de formă obligatorii stabilite la art.443 Cod contravențional, inclusiv și norma materială contravențională cu indicii calificativi ai elementelor constitutive ale contravenției. Expunerea acestor indici ai elementelor constitutive ale procesului verbal inclusiv și în textul fabulei contravenției expuse, exclude poziția contestatarului de nulitate a procesului verbal.

În atare circumstanţe, instanţa nu poate da o apreciere corespunzătoare motivelor invocate în contestaţie şi consideră că au fost scrise fără careva suport probant, urmînd a fi apreciate declarative, fiind doar o metodă a făptuitorului de a se eschiva de la răspunderea contravenţională, de vreme ce probele apreciate fiecare în parte şi toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenţiei imputate lui Ion Sîrbu.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea lui Ion Sîrbu vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Ion Sîrbu și reprezentantul acestuia, avocat Dmitru Lunca atît în contestația inițială, cît și în cea suplimentară sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

La fel instanța de judecată menționează, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremația legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice.

Democrația implică desfășurarea unor alegeri libere și corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor. Dreptul de a alege și a fi ales este recunoscut și garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăți democratice, iar coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

Deși, Ion Sîrbu şi-a realizat dreptul său și anume a contesta acțiunile agentului constatator în instanța de judecată, totuși la examinarea contestației formulate instanța nu a constatat careva temeiuri de nulitate a actului procesual. Or, înaintînd contestație împotriva actului sancționator pe care l-a calificat ca ilegal, nu a propus nici un mijloc de probă împotriva acestuia prin care să poată dovedi netemeinicia celor consemnate de agentul constatator, or acesta este un act administrativ de autoritate, cu caracter jurisdicțional, ce face dovada deplină a situației de fapt până la proba contrară, iar cele constatate de agentul constatator constituie o dovadă suficientă a vinovăției contestatarului cât timp acesta nu face proba contrarie, nu constituie o încălcare a prezumției de nevinovăție, ci o modalitate de stabilire legală a vinovăției în raport cu art. 6 alin. 2 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Având în vedere cele mai sus expuse, instanța constată că contestatarul nu a administrat nici o probă care să răstoarne prezumția de legalitate și temeinicie a actului contestat, forța probantă a acestuia sub aspectul faptei reținute fiind în continuare validă.

Veridicitatea acestor constatări ale organului constatator nu poate fi pusă sub semnul întrebării în lipsa unor minime indicii că situaţia de fapt reţinută în procesul verbal nu ar corespunde realităţii. Contravenientul care susţine netemeinicia procesului verbal trebuie să furnizeze aceste indicii neputându-se reduce însă la o simplă afirmaţie a acestuia. În caz contrar,

răspunderea contravenţională ar fi lipsită de conţinut, iar organele abilitate de lege nu ar mai putea acţiona eficient în sensul respectării acesteia.

În cauza dedusă judecăţii contravenientul nu a făcut dovada existenţei unei alte situaţii de fapt decât cea reţinută în procesul verbal de contravenţie, deşi sarcina probei îi incumbă.

Statuînd cele expuse, este cert că prin acțiunile agentului constatator, au fost respectate integral prevederile art.443 CC, iar cele expuse de făptuitor nu și-au găsit veridicitate în urma examinării atît a cauzei contravenționale cît și cele expuse de acesta în contestației.

În atare circumstanţe, instanţa a concluzionat asupra netemeiniciei contestației, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă acuzaţia, permiţând părţilor să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulţumească de a relua motivele jurisdicţiei de primă instanţă (Hotărârea CEDOGarcia Ruis versus Spania).

Din considerentele enunțate, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a respinge contestația depusă de către Ion Sîrbu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI***** din 17.04.2025 și a deciziei agentului constatator din data de 17.04.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată, cu menţinerea actului contestat şi a deciziei de aplicare a sancțiunii integral, fără careva modificări, or ultimul în scopul probării circumstanţelor invocate nu a demonstrat, or întreprins careva măsuri de a proba argumentele sale *pro sau contra* materialelor elucidate în cadrul examinării contestației depuse de ultimul.

În temeiul celor elucidate și conducându-se de prevederile art. art. 443, 460, 461, 462 Cod contravențional, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge contestația depusă de Ion Sîrbu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI***** din 17.04.2025 și a deciziei agentului constatator din data de 17.04.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional – ca find neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI***** din 17.04.2025 și decizia agentului constatator din data de 17.04.2025 de aplicare a sancțiunii cu amendă în mărime de 500 u.c., echivalentul sumei de 25 000 lei, prin care Ion Sîrbu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, se menţin integral fără modificări.

Hotărârea este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hînceşti.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul / semnat / Roic-Botezatu Lilia
Copia corespunde originalului
Judecătorul Roic-Botezatu Lilia